

علل خوف محتضر/ مؤمن به «الله» در آتش جهنم نخواهد ماند

مفسر قرآن کریم با بیان اینکه سدرۃالمنتهی محل کبریایی، عظمت‌الهی و اسرار سبحانی است، گفت: عاقبت عبادالرحمن انس به انوار سبحانی است، مؤمن به «الله» در آتش جهنم نخواهد ماند.

مفسر قرآن کریم با بیان اینکه سدرۃالمنتهی محل کبریایی، عظمت‌الهی و اسرار سبحانی است، گفت: عاقبت عبادالرحمن انس به انوار سبحانی است، مؤمن به «الله» در آتش جهنم نخواهد ماند.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله‌العظمی جواد غروی علیاری، مفسر قرآن کریم در جلسه تفسیر قرآن این هفته خود در تفسیر آیات 14 و 15 سوره نجم، «عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ۱۵» گفت: در آسمان جایی است به نام سدرۃالمنتهی که از آسمان هفتم بالاتر است. محل کبریایی و عظمت‌الهی است، محل اسرار سبحانی است.

سدرۃالمنتهی محل اسرار الهیه است

وی افزود: شاید از آن بالاتر، مکان، مأوا و محلی برای خدا و رسول(ص) قابل تصور نباشد. از نظر تکاملی و خطابات ربانی به پیغمبر اسلام(ص) سدرۃالمنتهی محل اسرار الهیه است و در همان جا جنت‌المأوی است. زیر سدرۃالمنتهی مکانی به نام جنت‌المأوی است. مأوا یعنی محل زندگی، آرامش و آسایش ابدی و سرمدی. چرا جنت گفته شده؟ چون در این محل همه چیز هست.

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری اظهار کرد: بالاترین چیزی که خداوند می‌خواهد برای ما بیان فرماید بهشت است و جنت، این جنت محل وفور نعمت‌های الهی است. آنجا همه چیز است. منزل و مأواي شما مردم در سدرۃالمنتهی محلی است به نام جنت‌المأوی، در آن جنت که مشتمل بر یک سلسله امور معنوی و الهی و کبریایی است برای مؤمنان محلی آماده شده است. اسکان داده می‌شوید و و این اسکان دادن، اسکان ابدی و سرمدی است، موقتی نیست.

این مفسر قرآن عنوان کرد: ابن عباس می‌گوید: من از پیغمبر(ص) سؤال کردم این سدرۃالمنتهی و جنت‌المأوی کجا بود؟ شما را کجا بردند؟ فرمود: محلی بود که خداوند سبحان بر من منت گذاشت و سینه مرا مملو از اسرار خودش کرد. نه یک سر و دو سر بلکه اسرار. در یمین عرش‌الله است. بعضی‌ها می‌گویند عرش‌الرحمن و عرش‌الله‌العظم بالاتر از سدرۃالمنتهی است اما برخی می‌گویند که این سدرۃالمنتهی و جنت‌المأوی در یمین عرش‌الرحمن و عرش‌الله‌العظم است. فرمود: من در آنجا ارواح را دیدم. چون می‌دانید که اولین خلقت، ارواح است.

ورود از برزخ به قیامت با بی تابی همراه است

وی ادامه داد: اول چیزی که خداوند عالم از نظر امور و میزان تکوین عالم خلقت ایجاد فرموده است ارواح هستند و آن‌ها را خلق فرموده است. اجسام برای عالم ماده است. جسم و در کل همه امور جسمانی در این عالم است. آنجا محل خلقت ارواح بود. هر بدن یک روح دارد. یک روح مصفا دارد. هر بدنی برای خودش استقلال دارد. هر روح هم برای خود استقلال دارد. وقتی روح در رحم مادر دمیده می‌شود، آن عوالم را که می‌بیند فکر می‌کند بالاترین محل همان محل است که اسکان پیدا کرده است. وقتی در بدن بچه، روح دمیده می‌شود آنجا آنقدر برای او محل مأمن و محل عیش است که حتماً شنیدید از بانوان، بچه وقتی به دنیا می‌آید مادامی که از رحم جدا نشده است و علاقه‌اش را از بدن مادر، از رحم مادر قطع نکرده است همین وضع خودش را دارد نه گریه‌ای و نه چیزی، همین که به این عالم می‌آید با این توسعه و وسعت، شروع به گریه کردن می‌کند. این عالم چه ربطی دارد به آن عالم؟ در مقابل آن عالم، عالمی نیست. همین مسئله را شما در عالم برزخ دارید.

علل خوف محتضر

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری اظهار کرد: وقتی از عالم برزخ وارد عالم قیامت می‌شوید گریه و بیتابی می‌کنید. چرا؟ چون مأنوس شدن خودش مسئله است. وقتی آدمی جان می‌دهد نمی‌داند محتضر را دیده‌اید یا نه؟ مرتب گریه می‌کند. علت آن گریه دو چیز است؛ یکی اضطراب، نگرانی و خوف ورود به آن عالم و دوم فراغ از این عالم و وارد شدن از این عالم به عالم برزخ است. در قبر خبری نیست. شما از قبر رد می‌شوید. در آنجا یک عالم مصفای می‌بینید به نام عالم برزخ. مدتی که در این عالم برزخ مأنوس شدید حاضر نیستید به جای دیگری بروید. حالا یا معذب هستید و یا متنعم خواهید بود. از ابتدای امر مؤمنان متنعم

خواهند بود اما وقتی که عالم برزخ را ترک می‌کنید و به عالم قیامت وارد می‌شوید باز مصیبت دارید. شروع می‌کنید به گریه کردن تا به حساب و کتاب رسیدگی شود، عالم قیامت، عالم معاد و یوم‌الجزا.

عاقبت عبادالرحمن انس به انوار سبحانی است

وی ادامه داد: تمام مسائل که تمام شد و فراغ بال پیدا کردید؛ یا بهشتی و یا جهنمی. وقتی می‌خواهید که به محل سرمدی وارد شوید در عالم قیامت اضطراب، نگرانی، خوف و خشیت دارید اما وقتی از این عوالم گذشتید عالم راحتی است، مأنوس شدن به انوار سبحانی است. آدمی طبق مأنوسیاتی که دارد این عوالم را هم دارد تا اینکه به‌طور کلی، حتمی و قطعی نجات پیدا کنیم. در آنجا که وارد شد محل سرور است. اینجا (دنیا) دارالوحشت است آنجا دارالسرور است چه برزخ چه قیامت؛ مخصوصاً عالم قیامت. بد و خوب یا به شفاعت می‌رسیم یا می‌گذرند از ما و یا بالاخره مطلب مهمی نداشته‌ایم خلاصه اینکه تمام می‌شود؛ اما خود انسان بقا دارد. در آنجا به زینت‌های ربانی مزین هستی.

سدرۃ‌المنتهی محل تمام مواهب ابدی سرمدیه الهیه است

این مفسر قرآن عنوان کرد: آن عالم برای شما آماده شده، این برای همه‌مان نیست فقط برای عبادالرحمن ممکن است. عبادالرحمن مشمول الطاف چنین خداوند عالمی و چنین الطاف ربانی است. در سدرۃ‌المنتهی آن جنت‌المأوی که در یمین عرش قرار دارد، محل بحبوحه تمام مواهب ابدیه سرمدیه الهیه است. این نعمت‌هایی که در عمرتان در این دنیا دیدید، می‌بینید و خواهید دید همه‌شان یک نوع بیشتر نیست، همه‌شان نابودشدنی است اما در جنت‌المأوی همه چیز همیشگی است.

عبادالرحمن و مؤمن به «الله» در آتش جهنم نخواهد ماند

وی افزود: بنده مثلاً 60 سال عمر کردم، بعد از بلوغ یا تا رسیدن به مرگ به کلی عاصی بودم، یا به کلی اعمال عبادی انجام دادم و یا اینکه بینابینی بودم. نصفی اهل معصیت بودم و بعد خوب شدم یا نه، اول خوب بودم و بعد که بد شدم با همان حالت وارد قیامت شدم. فرض کنیم که به هیچ یک از عناوین نجات موفق نشدم، نه شفاعت، نه غیر شفاعت، نه اعمال مفید بود، نه مقایسه اعمال و حسنات و گناهانم، می‌گویند به مقداری که باید برود به جهنم، برود بسوزد و بعد از آن، عبادالرحمن و مؤمن به الله در آتش جهنم نخواهد ماند. ما قائل به خلود در جهنم نیستیم، خلود و همیشگی ماندن در جهنم مال کفار، مشرکین و ملحدین است. وقتی که 50 سال، 60 سال معصیت کرده و قابل گذشت هم نبوده است، به مقدار آن باید در آتش به‌عنوان عذاب عملی قرار بگیرد و بعد بیاید بیرون. موحد همیشه در آتش جهنم نخواهد ماند. برای مؤمن خلود نیست که همیشه در آتش جهنم بماند. اما افرادی که به شفاعت برسند بحث دیگری دارند؛ وقتی با شفاعت کارشان تمام شد مستقیم به بهشت می‌روند و از نعمت‌های الهی متنعم می‌شوند.